

ци. Една вечерь, следъ като бѣха гледали изъ града дюкянитѣ съ играчки, Диню жално въздѣхна:

— И-и-хъ, момчета, каква хубава елха ще има Катето!...

Савата изведнажъ го смушка.

— Ти да не хленчишъ такъвъ! Не ща глезлювци въ моята дружина! А сега слушайте всички!

Момчетата се спрѣха насрѣдъ улицата. Гуджо наостри уши.

— Тазъ година, — продължи Савата, — въ много кжши не ще има елхи, нито играчки. Ехъ, кой знае какъ, нà, случва се тѣй по нѣкой пжтъ. И у насъ нѣма, и у васъ, че и у повечето отъ другаритѣ никои нѣма да има. Та, намислилъ съмъ, момчета, да си направимъ пѣкъ ний едно представление!...

Очитѣ на дружината свѣтнаха. Диню хлъцна отъ радостъ.

— Какво ще речете на туй, а? На първия день на Коледа. Въ училището. Азъ вече приказвахъ съ класния. Той позволява.

— У-р-ра! — извика дружината. Представление!

— Ами маймуни, бате Сава? — запита Асенъ. — Отде ще ги вземемъ? Може ли представление безъ маймуни?

— Какви маймуни, бре, ние малки ли сме! Нà, вижте тука какво съмъ приготвилъ! — И

Савата измъкна отъ джеба си сгънатъ голѣмъ листъ. Разгъна го и го показа на всички. На листа бѣше написано:

На Коледа сутринъта голѣмо
ПРЕДСТАВЛЕНИЕ

отъ

Трупата БОСА КОМАНДА

съ чуждестранни артисти

ЖИВА КАРТИНА, пѣсни, награди

Входъ — парче кървавица, може
и баница.

Който нѣма — здраве!

Дружината зѣпна захласната.

— Коста, ти си маркаджия, я дай да залепимъ една пощенска марка, че да не ни глобятъ! — каза Савата. — Пѣкъ сега слушайте какво има да правимъ! Най-първо, утре — една малка разходка съ Марка, до гората. После, други день, Коста и Асенъ ще ни донесатъ по двайсетъ орѣха, по нѣколко свѣщици, дето сж останали отъ Великдень, и златнитѣ си бои за рисуване. Чухте ли? Диню пѣкъ ще има работа съ Гуджа. Ха сега, елате по-насамъ, да не ни чуе нѣкой, да ви кажа още нѣщо!

Четиритѣ глави се сбрахъ една до друга, шушукаха, киваха, и най-после, ухилени, поеха за вкжши.

*

Коледнитѣ камбани звѣнѣха надъ цѣлия градъ. Зимниятъ